

**Velencei-tavi Életmód Klub, Természetbarát Kör
Agárd**

Szöveges értékelés
a 2009. évi

Velence Kupa

bajnoki tájékoztatósi túraversenyről
(Kisgyón, 2009. szeptember 12.)

Az előző napi eső csak a rendezőknek okozott némi kellemetlenséget: esőben kellett kihelyezni a bójákat. A verseny napjára már szerencsésen alakult az időjárás: eső nem volt, időközben még a nap is kisütött.

Az előre nevezett 36 csapat mellé még érkezett további négy. Az ország nyolc megyéjének 17 településéről összesen 40 csapat jelent meg az öt kategóriában, ami 15 %-kal több, mint az előző évben volt.

A csapatokban összesen 93 versenyző szerepelt, több, mint az előző évben. Közülük a legidősebbek az 1936-os születésűek voltak (Bacsó Nándor, Budai Ottó és Knauer József), a legfiatalabb pedig a létszámon kívüli, alig egy éves budapesti Komoróczy Csenge volt, aki majdnem „végigment” a pályán. A pályát legfiatalabbként a 2003-ban született bajai Czikk Tamás teljesítette ténylegesen.

Pályaadatok:

	A és A36	A50	A60/70	B
Hossz (m):	7850	6700	5900	5700
Szintemelkedés (m):	400	440	355	335

A fenti, szabályszerűen kiszámított szintemelkedésektől a választott útvonaltól függően nagy eltérések adódhattak. A valóságban a ténylegesen teljesítendő szintemelkedés az A és az A36 kategóriában lényegesen meghaladta a többi kategóriáét.

Az aljnövényzet minősége és mennyisége miatt több szakaszon pótidőt adtunk a csapatoknak, ami az idősebbek esetében kissé túlzásnak bizonyult: az A50-ben az öt csapatból három átlagos késése nem érte el a három percet, az A60/70-ben pedig kilenc csapatból hat időhiba nélkül ért be a célba.

A szokásos feladatokat a csapatok zöme jól teljesítette: az A kategóriában a nyolc csapatból hatnak hibátlan volt a menetidő-számítása, öt hibátlanul teljesítette az irányszögmérést. A szerkesztést mindössze egy csapat vétette el, a távolságmérés hibapontjainak az átlaga pedig mindössze 3 volt! Hasonló volt a helyzet az A36 kategória négy csapatánál is. Az idősebb kategóriáknál már kicsit több volt a hiba, de a szerkesztést közülük például egy csapat sem hibázta el!

Mindezek ellenére az összpontszámok mégsem voltak alacsonyak. Az A kategóriában ugyan 4 hibaponttal győzött a Katica Tanya, de már a második helyezett pontszáma alig maradt 100 alatt (97). A többi kategóriában 100 hibapont feletti eredményekkel lehetett győzni, sőt: az A50-ben 278 hibaponttal győzött a Kőbányai Barangolók csapata.

A magas hibapontszámok kézenfekvő magyarázata lehetne, hogy hibás volt a pályakitűzés, hibásak voltak a feladatok. Az előbbi eset nem áll fenn, minden pont vitathatatlanul a helyén volt: az ellenőrző pontok kihelyezését senki sem vitatta. Az A és az A36 kategória 12 csapata összesen 14 bóját hibázott, ami kirívóan alacsony. A másik két kategóriában lényegesen rosszabb a kép (14/36, vagyis 2,6 bójahiba csapatonként), de vélhetően ez sem rosszabb a többi versenyek átlagánál. A hibapontok nagyobb részét két feladatból: az itinerből és a körív követéses feladatból szedték össze a csapatok.

Az itinert többen bírálták, pedig azok, akik figyelmesen elolvasták az általános utasítás kiegészítését, és esetleg megkérdezték a rendezőt, ha nem értették meg annak szövegét,

azoknak nem okozott gondot a feladat. Az A kategóriák 22 bajnoki csapatából tíz hibátlanul teljesített, ami ritkaságnak tekinthető. Az A50 kategória öt csapatából (melyeknek más volt az itiner-feladat) azonban csak az egyetlen nem bajnoki csapat jutott el az itiner utolsó szakaszába, a többiek -a rutinos bajnoki csapatok!- ezt elvették, vagy nem is keresték. Pedig precízen ott volt a helyén, csak az általános utasítás figyelemfelhívását kellett volna helyesen értelmezni...

A másik sok hibapontot „eredményező” feladat a körív követés volt, melynek helyes teljesítése csak akkor volt lehetséges, ha azt a bizonyos körívet hajszálpontosan rajzolták meg. Ha a körív megrajzolása nem volt pontos, akkor a sorozatos hibázás már „be volt kódolva”: az szinte elkerülhetetlen volt. Az összes bajnoki csapatból mindössze egy akadt (A kat., Zöldpont), amely hibátlanul tudta teljesíteni a feladatot. (Nem csoda: nem csak jó versenyző, hanem matektanár is a csapatvezető....)

Ezzel a két feladattal kapcsolatosan volt egy-egy észrevétel, ami mellett nem mehetünk el, amiről beszélni kell, hogy kialakuljon egy egységes álláspont a felmerült kérdésekben.

Az itinernél az okozott problémát egyes csapatoknak, hogy az itiner kezdetétől kb. 20 méterre, egy út menti villanypóznára felerősített bóját a feladathoz tartozónak kell-e tekinteni, vagy sem. Az észrevételt tevő versenyző azt kifogásolta, hogy az értékeléskor nem tekintettük hibának azt, ha valaki nem írta fel a bója kódját. Arra hivatkozott, hogy a bója elbírálása gondot és időkiesést okozott számukra, mert pontosan meg kellett mérni, hogy a bója az úttól öt méteren belül volt-e. Az észrevételt -mint a versenybíró elnöke- azzal utasítottam el, hogy a bója nem az itiner része, hanem a versenyközpontot jelző bója. Sem a bójakód felírásáért, sem a bójakód fel nem írásáért nem adunk hibapontot, mert mindkét álláspont elfogadható. Azt, hogy ez a bója a versenyközpontot jelző bója, az igazolja, hogy egy papírlap volt ráragasztva, mely a bója egy részét eltakarta és amelyen egy piros színnel rajzolt nyíl a versenyközpont felé mutatott. Ez a bója egyébként eddig minden évben ott volt, ahol most. (Igaz azonban, hogy itiner csak most volt először.)

A szabályzat szerint egyébként nem öt, hanem három méteren kívüli bója tekintendő már tévesztő bójának. (Ez a bója az út középvonalától mérve három méteren túl volt...)

De ez a jelen probléma szempontjából lényegtelen, a döntés ettől függetlenül már megszületett.

A tanulság azonban az, hogy a jövőben erre is figyelnie kell minden rendezőnek, aki a rajtból itinerrel indít: teljesen egyértelművé, vitathatatlaná kell tenni az ilyen bója-kihelyezéseket!

A másik felvetés a körív követéssel kapcsolatos. A felvetés lényege az volt, hogy a köríven és közvetlen környékén, egymás közelében elhelyezett bóják egy része egymás tévesztő bójájának fogható fel, és ezért akként is kellett volna értékelni.

Az észrevételt akkor kaptam, amikor már lezajlott az eredményhirdetés is. Megfontolandó azonban az észrevétel, mert valóban olyan helyzet állt elő a körív egyes szakaszain, amire az év elején kiadott VAB figyelemfelhívása értelmezhető:

„...Azon többpontos feladatoknál, ahol a bóják elrendezéséből egyértelműen következik, hogy azok egymásnak alternatívái (tévesztői), ügyelni kell arra, hogy egy hibáért csak egy büntetést kapjon a csapat, illetve a versenyző.

Ilyen többpontos feladatok általában a "szabad sorrend" jellegű feladatok, amikor tetszőleges sorrendben kell megkeresni egy adott területen belül bizonyos tereptárgyakat.

.....

A vonalas jellegű többpontos feladatoknál (kötelező útvonal, szintvonal-követés, szintkövetés) a menetirányra körülbelül merőlegesen elhelyezett két bója (amely 30 méteren belül van!) közül az egyik törvényszerűen tévesztőbója, mert nem lehet mindkettő jó: vagy az egyik jó, vagy a másik. Ilyen esetben a tévesztő bója „fogása” esetén szintén nem szabad a helyes bója kihagyását is büntetni. Ugyanilyen feladatnál a menetirányban egymás után következő bóják már nem lehetnek egymásnak tévesztőbójái, hanem vagy jó, vagy rossz bóják: ez esetben a jó kihagyása is, a rossz levétele is büntetendő! ”

Az adott feladatnál voltak úgy kihelyezett bóják, melyek határesetet képeztek: felfoghatóak lettek volna egymás tévesztő bójáinak is. Igaz, hogy nem a menetirányra merőlegesen voltak ezek elhelyezve, és a domborzat alapján be lehetett azonosítani a pontos helyüket, és a feladat sem szerepelt a VAB figyelemfelhívásában megnevezett feladatok között, mégis talán helyesebb lett volna vagy egymástól távolabb helyezni, vagy tévesztő bójaként értékelni. Tanulság: a jövőben erre is nagyobb figyelmet kell fordítani!

A B kategória pályáján nem voltak ilyen problémák, vagy legalábbis nem érkezett hozzám ilyen jelzés. Igaz, itt egyszerűbb, megszokott feladatok voltak: távolságmérés, szerkesztés, irányszögmérés. Ez utóbbi az A kategóriában szinte senkinek sem okozott gondot, a B-ben viszont a 14 csapatból mindössze három tudta hibapont nélkül teljesíteni a feladatot.

A B kategóriában is magasak voltak a hibapontok: az első helyezett 107 ponttal nyert, a másodiknak már 200 felett volt a pontszáma. Itt már volt olyan ellenőrző pont, amit a 14 csapatból 12 elhibázott. (Az A kategóriák összesen 26 csapatából itt 15 helyesen teljesített)

Ebben az évben is alkalmaztunk számítógépet az értékeléshez, és a kezdeti programhibák korrigálása után már gyorsan ment az értékelés, melyben nagy munkát végzett Farkas János ellenőrző bíró, és rajtam kívül még két értékelő bíró: Tóth Éva és Hadnagy Árpád.

Sajnos, az értékelés nem volt teljesen hibátlan: az utóellenőrzés során kiderült, hogy az A50 kategóriában az itinernél nem 25 hibaponttal, hanem 21-el számoltunk (mint a többi más A kategóriákban). Ennek korrigálása következtében a helyszínen kihirdetett eredményhez képest annyi a változás, hogy az eredménylistán a 3. és a 4. helyezett helyet cserélt.

Egy másik számítási hibát okozott az, hogy az A és B kategóriában egy csapatnál a szerkesztett pont hibázására 60 hibapontot adtunk. Ez a hiba azonban nem változtatott érmes helyezést.

Az értékelés során felmerült egyes problémák megoldásában a szövetségi ellenőr, Jakab Albert véleményét is kikértük és figyelembe vettük.

Az eredményhirdetésre -amit sokan megvártak!- közel egy órás csúszással, valamivel öt óra előtt került sor.

Sajnos, ez a versenyünk sem volt teljesen hibátlan, amint ez a fentiekből kiderült. Ennek ellenére úgy érezzük, hogy a verseny és az értékelés jó hangulatban zajlott le. (A visszajelzések ezt látszanak igazolni...) Mindebben nyilván közrejátszott az a tény is, hogy a versenyzők kellemes környezetben tölthették az időt: korlát nélkül fogyaszthatták a feltálat zsíros kenyeret, margarint, lekvárt, kávé, teát, ásványvizet.

Az át nem vett érmeket, okleveleket az ElSant Őszi Kupára magunkkal visszük.

Reméljük, talán találkozni fogunk jövőre is!

Agárd, 2009. szeptember 14.

A rendezők nevében:

Horváth T. Csaba